

РЕШЕНИЕ

№ 1352

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10452** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение 4107 от 09.09.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 7891/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 16-ти състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който на „Ив-Строй“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от АПИ, чрез процесуалния представител- юрк. Д., с искане да бъде отменено и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК,

вр.чл.63в от ЗАНН. Твърди се, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следвало да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. На следващо място се сочи, че неправилно районният съд е приел, че в ЕФ налице неяснота по отношение на дължимия размер на пътна такса, тъй като същият бил нормативно определен.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се представлява.

С писмения отговор по жалбата, ответникът „Ив-Строй“ ЕООД, чрез процесуалния си представител- адв. М. З., АК-К. аргументирано оспорва основателността на жалбата. Заявява и искане за присъждане на направените разноси. Съображенията и исканията от писмения отговор се поддържат и в постъпилата преди съдебното заседание молба от 13.12.24 г.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 31.03.2021 г. в 06:25 часа, влакч марка „Скания“, модел „П124 ЦБ Х3 421 е рег. [рег.номер на МПС] категория N3, с технически допустима максимална маса 36 000 кг, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 3, без ремарке, се движело по път А-6 (Автомострала Европа) в [община], км 50+427, на пътен възел И., с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. Влакчът бил собственост на „Ив-Строй“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На посочената дата и час стационарна контролна точка 10181, разположена на път А-6, км. 50+427, заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна

такса по чл. 10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис № BED05D242513361DE053041F160A8535, както и снимка на тежкотоварното МПС с отбелязване на стационарната контролна точка, датата и часа на записа и посоката на движение на влекача. Контролното устройство № 10181 представлява автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 км. 50+427.

Въз основа на същия бил генериран Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Ив-Строй“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка се е позовала на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото- по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Освен това се е позовала и на обстоятелството, че в ЕФ не се съдържа информация за дължимия, но незаплатен размер на пътната такса, съотв. как е определен този размер, както и относно включването в обхвата на платената пътна мрежа на конкретния пътен участък - магистрала А6, км. 50+427.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Към датата на твърдяното нарушение-31.03.21 г. в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е

влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения.

Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

С оглед осъщественото основание за отмяна е ненужно да се обсъжда Решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело С-61/23 г. Без съмнение дадените с него разяснения по тълкуването на чл.9а от Директива 1999/62 са задължителни за националните юрисдикции, но в случая решението по спора, предмет на делото не е свързано с приложението на тълкуваната норма.

Осъщественото процесуално основание за отмяна изключва преценката за материална законосъобразност на ЕФ. Спазването на принципа за пропорционалност е въпрос по приложението на материалния закон.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 400 лева-заплатено адвокатско възнаграждение и се присъждат изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 4107 от 09.09.2024 г. постановено по административнонаказателно дело № 7891/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ив-Строй“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

